

ἐλυποῦντο αὐτόν, καὶ κατηγοροῦν μάλιστα πολ-
λάκις τὸ πάθος καὶ τὴν ἀνίατον λύπην τῆς Εὐ-
γενίας, μεθ' ὅλης τῆς σκληρᾶς ἠδυλογίας, ἧς
εἰσὶν αἱ γυναῖκες ἱκαναί.

— Ἡ κυρία Δὲ Βομβῶν πρέπει νὰ ἦνε πολὺ
ἄρρωστη, διὰ ν' ἀφήνῃ μόνον τὸν σύζυγόν της.
Ἡ ταλαίπωρη! Ὅθ' ἱατρευθῆ ἄρα γε γρήγορα;
Τί νὰ ἔχη; Γαστρίτιδα, καρκίνον; Διατί δὲν
συμβουλευέται τοὺς ἱατρούς; Τώρα τελευταῖα
ἐκίτρινισε πολὺ. Διατί δὲν πηγαίνει εἰς τὸ Πα-
ρίσι νὰ ἐρωτήσῃ τοὺς μεγάλους ἱατρούς; Πῶς
δὲν ἐπιθυμεῖ ν' ἀποκτήσῃ κανένα παιδάκι; Ἀ-
γαπᾷ, λέγουν, πολὺ τὸν ἄνδρα της. Διατί δὲν
τοῦ δίδει ἓνα κληρονόμον, . . . μὲ τόσα πλοῦτη;
Ἄν τὸ κάμναι ἀπὸ ἰδιοτροπίαν, . . . εἶνε ἀμαρ-
τία. Ὁ καὶμένος ὁ πρόεδρος!

Ἡ Εὐγενία, πεπροικισμένη τὴν λεπτὴν ἐκεί-
νην αἰσθητικότητά, ἦν ὀξύνει διὰ τῆς διαρκoῦς
μελέτης ὁ ἐν μονώσῃ βίῳ καὶ ἀναπτύσσει ἐπὶ
παντὸς ἀντικειμένου προσπίπτοντος εἰς τὴν
σφαῖράν του, εἰθισμένη δὲ διὰ τῆς δυστυχίας καὶ
τῆς ἀνατροφῆς της νὰ μαντεύῃ τὰ πάντα, ἐ-
νώριζεν, ὅτι ὁ πρόεδρος ἐπεθύμει τὸν θάνα-
τον της, ἵνα μείνῃ κύριος τῆς ἀπείρου ἐκείνης
περιουσίας, ἣν εἶχον ἔτι αὐξήσει αἱ κληρονο-
μιαὶ τοῦ θεοῦ του συμβολαιογράφου καὶ τοῦ
θεοῦ του ἀββᾶ, οὗς ἠδύκνησεν ὁ Θεὸς νὰ κα-
λέσῃ παρ' ἑαυτῶ. Ἡ ταλαίπωρος ἀπόκλειστος
ᾤκτειρε τὸν πρόεδρον. Ἡ δὲ θεία Πρόνοια ἐξε-
δίκησεν αὐτὴν διὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ τὴν
ἄτιμον ἀδιαφορίαν συζύγου, σεβομένου, ὡς τὴν
ἀσφαλεστάτην τῶν ἐγγυήσεων, τὸ ἀπελπι πά-
θος δι' οὗ ἐτρέφετο ἡ Εὐγενία. Ἡ ἀπόκτησις
τέκνου δὲν θὰ ἦτο δι' αὐτὸν ἡ καταστροφή πα-
σῶν τῶν ἐγώιστικῶν του ἐλπίδων καὶ πάσης
φιλοδόξου ἀπολαύσεως, ἣν ὠνειρεύετο ὁ πρό-
εδρος;

Οὕτως ὁ Θεὸς ἔχυσε πλημμύραν χρυσοῦ ἐπὶ
τῆς δεσμώντιδος, εἰς ἣν ὁ χρυσὸς ἦν ἀδιάφορος,
καὶ ἦτις ἐπόθει τὸν οὐρανόν, καὶ ἔζη, εὐσεβῆς
καὶ ἀγαθὴ διὰ λογισμῶν ἀγίων, ἐπικούρος ἐν
τῷ κρυπτῷ παντὸς δυστυχoῦς.

Ἡ κυρία Δὲ Βομβῶν ἐχῆρευεν ἐν ἡλικίᾳ
τριακοντατριῶν ἐτῶν, ἔχουσα εἰσόδημα ὀκτα-
κοσίων χιλιάδων λιβρῶν, ὠραία δ' ἔτι, ὡς δύ-
ναται νὰ ἦνε ὠραία ἡ προσεγγίζουσα εἰς τὰ
τεσσαράκοντα γυνή.

Ἡ μορφή της εἶνε λευκή, ἤρεμος, ἀτάρα-
χος. Ἡ φωνὴ της γλυκεῖα καὶ βαθεῖα. Οἱ τρό-
ποι της ἀπλοῖ. Ἔχει πᾶσαν τὴν εὐγένειαν τῆς
ὀδύνης, καὶ πᾶσαν τὴν ἀγιότητα γυναικός, ἧς
δὲν ἐμόλυνε τὴν ψυχὴν ἡ ἐπαρῆ τοῦ κόσμου,
ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν τραχύτητα τῆς γράϊας
κῆρης καὶ τὰς μικρὰς ἕξεις τοῦ ἐπαρχιωτικοῦ
βίου. Καίτοι ἔχουσα εἰσόδημα ὀκτακοσίων χι-
λιάδων, ζῆ ὡς εἶχε ζήσει ἡ πτωχὴ Εὐγενία
Γρανδέ· δὲν ἀνάπτει πῦρ ἐν τῷ δωματίῳ της,

εἰμὴ ὁσάκις ἐπέτρεπεν ἄλλοτε ὁ πατήρ της ν' ἀ-
νάπτηται ἡ ἐστία τῆς αἰθούσης, καὶ σβεννύει
αὐτὸ κατὰ τὸ ἐπὶ τῆς νεότητός της ἰσχύον
πρόγραμμα. Ἐνδύεται πάντοτε, ὡς ἐνεδύετο ἡ
μήτηρ της. Ἡ ἐν Σωμύρη οἰκία, οἰκία ἀνή-
λιος, ψυχρά, σκιερά, μελαγχολικὴ, εἶνε ἡ εἰκὼν
τῆς ζωῆς της. Σωρεῖται ἐπιμελῶς τὰ εἰσοδή-
ματά της, καὶ ἴσως ἤθελε φανῆ καὶ φειδωλή,
ἂν δὲν διέψευδε τὴν κακολογίαν δι' εὐγενoῦς
χρήσεως τοῦ πλοῦτου της. Φιλανθρωπικὰ κα-
θιδρύματα, γηροκομεῖα, χριστιανικὰ σχολεῖα
διὰ τὰ παιδία, βιβλιοθήκη δημοσία πλουσίως
προικισθεῖσα, μαρτυροῦσι κατ' ἔτος κατὰ τῆς
μομφῆς τῆς φιλαργυρίας, ἣν προσάπτουσι τινες
εἰς αὐτήν. Καὶ αἱ ἐκκλησῖαι τῆς Σωμύρης ἐ-
καλλύνθησαν ὑπ' αὐτῆς.

Ἡ κυρία Δὲ Βομβῶν, ἣν χλευαστικῶς ἀπο-
καλοῦσι δεσποινίδα, ἐμπνέει θρησκευτικὸν εἰς
πάντας σεβασμόν. Ἡ εὐγενὴς αὕτη καρδιά, ἣν
ἐπαλλον τὰ τρυφερώτατα τῶν αἰσθημάτων, ἐ-
μελλεν οὕτω νὰ ὑποταχθῆ εἰς τοὺς ὑπολογι-
σμοὺς τοῦ ἀνθρωπίνου συμφέροντος· τὸ χρεῖμα
ἔμελλε νὰ περιβάλλῃ διὰ τῆς ψυχρᾶς αὐτοῦ
χρoιᾶς τὸν οὐράνιον ἐκείνον βίον καὶ νὰ ἐμ-
πνεύσῃ δυσπιστίαν πρὸς τὰ αἰσθήματα εἰς γυ-
ναῖκα, ἧτις ἦτο ὅλη αἰσθημα.

— Σὺ μόνη μ' ἀγαπᾷς! ἔλεγε πρὸς τὴν Ἀν-
νέταν.

Ἡ χεὶρ τῆς γυναικὸς αὐτῆς θεραπεύει τὰς
κρυφίας πληγὰς πάσης οἰκογενείας. Ἡ Εὐγενία
βαδίζει πρὸς τὸν οὐρανόν, συνοδευομένη ὑπὸ
μακρᾶς σειρᾶς ἀγαθοεργῶν. Τὸ μέγεθος τῆς ψυ-
χῆς της μετριάξει τὰς μικρότητας τῆς ἀνατρο-
φῆς της καὶ τὰς ἕξεις τῆς πρώτης της ζωῆς.

Τοιαύτη ἡ ἱστορία τῆς γυναικὸς αὐτῆς, ἦ-
τις ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου δὲν εἶνε ἐκ τοῦ κόσμου·
ἦτις, δημιουργηθεῖσα ὅπως γείνη λαμπρὰ σύ-
ζυγος καὶ μήτηρ, οὔτε σύζυγον ἔχει, οὔτε τέ-
κνα, οὔτε οἰκογένειαν.

Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν γίνεται λόγος περὶ νέου
αὐτῆς συνοικεσίου. Οἱ ἐν Σωμύρῃ ἀσχολοῦνται
περὶ αὐτῆς καὶ τοῦ μαρκησίου Δὲ Φροαφῶν, οὗ-
τινος ἡ οἰκογένεια ἀρχίζει νὰ πολιορκῆ τὴν
πλουσίαν χήραν, ὡς εἶχον ἄλλοτε πράξει οἱ
Κρυσῶ.

Ἡ Ἀννέτα καὶ ὁ Κορνοουαγὲ εἶνε διατεθει-
μένοι, λέγεται, ὑπὲρ τοῦ μαρκησίου· ἀλλ' οὐ-
δὲν τοῦτο ψευδέστερον. Οὔτε ἡ Ἀννέτα οὔτε
ὁ Κορνοουαγὲ ἔχουσι τόσον πνεῦμα, ὥστε νὰ ἐν-
νοήσωσι τὴν διαφθορὰν τοῦ κόσμου.

Ἡ « Βοετανικὴ ἱατρικὴ ἐφημερίς » ἀναφέ-
ρει λίαν ἐνδιαφέροντα πειράματα, δι' ὧν ὁ ἱα-
τρὸς κ. Payne κατώρθωσεν νὰ φωτίσῃ τὸ ἐσω-
τερικὸν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος διὰ τῆς ἡλεκ-
τρικῆς λυχνίας τοῦ Swan. Ἀνάλογα πειρά-
ματα ἐξετέλεσεν ἐν Γαλλίᾳ ὁ κ. Trouné.